

Nederlandse tekst (titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973).

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE

A R R E S T

Nr. 90.686 van 8 november 2000

A. 75.869/VIII-543

In zake : **TIMMERMANS** Godelieve,

die woonplaats heeft gekozen bij
Mr. Eric MARON, advocaat,
Kapitein Crespelstraat 2-4
1050 Brussel,

tegen :

de Belgische Staat,
vertegenwoordigd door de Minister van Justitie,

die woonplaats heeft gekozen bij
Mr. Patrick PEETERS, advocaat,
Brederodestraat 13
1000 Brussel.

DE RAAD VAN STATE, VIIIe KAMER,

Gezien het op 29 september 1997 ingediende verzoekschrift, waarbij Godelieve TIMMERMANS de nietigverklaring vordert van het koninklijk besluit van 18 juli 1997, waarbij Anne VANDESTEENE, met ingang van 1 augustus 1997, door verhoging in graad bevorderd wordt tot directeur-generaal bij het hoofdbestuur van het Ministerie Van Justitie, welk koninklijk besluit bekendgemaakt is in het Belgisch Staatsblad van 1 augustus 1997;

Gezien de regelmatig uitgewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag van de heer HENSENNE, auditeur bij de Raad van State;

Gelet op de beschikking van 24 mei 2000 waarbij de neerlegging van het dossier en het verslag ter griffie wordt gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan de partijen en gezien de laatste memories;

Gelet op de beschikking van 4 september 2000, waarvan aan de partijen kennis is gegeven en waarbij wordt bepaald dat de zaak voorkomt op de terechtzitting van 13 oktober 2000;

Gehoord het verslag van de heer GEUS, kamervoorzitter;

Gehoord de opmerkingen van Mr. GOSSELIN, loco Mr. MARON, advocaat, die voor de verzoekende partij verschijnt, en van Mr. TIMMERMANS, loco Mr. PEETERS, advocaat, die voor de verwerende partij verschijnt;

Gehoord het eensluidend advies van de heer HENSENNE, auditeur;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de volgende gegevens dienstig zijn voor het onderzoek van het beroep :

1. Op 6 oktober 1994 stelt verzoekster zich kandidaat voor een betrekking van bestuursdirecteur, van rang 15, bij het bestuur Veiligheid van de Staat. Hoewel ze als eerste gerangschikt is door de directieraad, wordt André DUMOULIN bevorderd bij koninklijk besluit van 29 januari 1996, waarvan de verzoekster de nietigverklaring vordert bij het beroep A. 68.463/VIII-1796.

2. Bij dienstorders van 17 januari 1997 worden drie vacante betrekkingen van directeur-generaal, van rang 16, bij het bestuur Burgerlijke Wetgeving en Erediensten, het bestuur Rechterlijke Orde en het bestuur Strafinrichtingen aangekondigd. Verzoekster solliciteert naar de eerste twee van die betrekkingen en wijst hierbij op het volgende :

“ Hierbij veroorloof ik mij in het bijzonder uw aandacht te vestigen op het feit dat ik bij de Raad van State een verzoekschrift heb ingediend tot nietigverklaring van het koninklijk besluit van 29 januari 1996 waarbij de heer André DUMOULIN met ingang van 1 november 1995 door verhoging in graad bevorderd wordt tot bestuursdirecteur bij het hoofdbestuur.

Het spreekt vanzelf dat, indien dit beroep door de Raad van State gegrond wordt geacht en ik derhalve de betwiste benoeming krijg, deze benoeming met terugwerking tot 1 november 1995 zou moeten gelden, zodanig dat deze kandidatuur - die tot bewaring van recht wordt ingediend - ontvankelijk zou moeten worden verklaard".

3. De directieraad vergadert op 27 februari 1997. Voor de betrekking van directeur-generaal bij het bestuur Burgerlijke Wetgeving en Erediensten wordt Roseline DEMOUSTIER in hoofdorde unaniem voorgedragen. Na overleg en beraad wordt er door de directieraad "subsidiair en in ondergeschikte orde" gestemd over de voordracht van verzoekster op een tweede plaats. Ze behaalt 2 stemmen voor en 7 personen onthouden zich.

Voor de betrekking van directeur-generaal bij het bestuur Rechterlijke Orde wordt Anne VANDESTEENE met 7 stemmen voor en 2 onthoudingen als eerste gerangschikte voorgedragen. De directieraad stemt "subsidiair en in ondergeschikte orde" over de voordracht van verzoekster op een tweede plaats. Ze behaalt twee stemmen voor en een stem tegen en zes personen onthouden zich.

4. Verzoekster dient bezwaar in tegen deze voordrachten. Op 16 juni 1997 zet ze ten overstaan van de directieraad haar argumentatie uiteen volgens welke haar kandidatuur ontvankelijk is.

De directieraad oordeelt eenparig dat de kandidatuur van verzoekster niet-ontvankelijk is om de volgende redenen :

“ De leden van de Directieraad staven hun mening door te verwijzen naar het feit dat mevrouw TIMMERMANS momenteel niet in de voorwaarden is om als rang 16 te worden benoemd. Zij is momenteel een ambtenaar van rang 13 en zij zal deze rang hoogst waarschijnlijk nog meer dan zes maanden behouden. Er wordt tijdens deze periode immers geen uitsluitel verwacht over de procedure hangende voor de Raad van State, waarbij een vernietiging wordt gevraagd van de benoeming van de heer DUMOULIN tot adviseur-generaal”;

Overwegende dat de verwerende partij een exceptie van niet-ontvankelijkheid opwerpt die ze ontleent aan de omstandigheid dat verzoekster, wier kandidatuur niet-ontvankelijk was, geen belang bij de zaak heeft; dat ze voorts stelt dat, zelfs in geval van nietigverklaring van de bevordering van André DUMOULIN, ze niet verplicht zou zijn verzoekster te benoemen tot bestuursdirecteur en, a fortiori, met terugwerking;

Overwegende dat verzoekster er in haar memorie van wederantwoord op wijst dat de ontvankelijkheid van het onderhavige beroep afhangt van het welslagen van haar beroep tot nietigverklaring van de bevordering van

André DUMOULIN en erkent dat zij geen subjectief recht op een benoeming met terugwerking kan invoeren, maar aanvoert dat “doordat een onwettigheid zou zijn vastgesteld bij een arrest van de Raad van State dat gezag van gewijsde heeft en terugwerkt, de verwerende partij beschikt over de mogelijkheid om verzoekster te benoemen met een zodanige terugwerking, al was het maar om een vordering te voorkomen tot vergoeding van de schade die ze zou hebben geleden wegens de onbetwistbare vertraging waarmee ze haar rang had kunnen innemen”;

Overwegende dat de verwerende partij terecht onderstreept dat het belang van verzoekster afhangt van de verwezenlijking van een drievoudige hypothese; dat, op de eerste plaats, de wettigheid van een bestuurshandeling moet worden beoordeeld op het ogenblik dat ze gesteld wordt; dat op de dag dat de bestreden handeling gesteld is, verzoekster niet voldeed aan de voorwaarden om tot directeur-generaal te worden benoemd; dat het beroep niet-ontvankelijk is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten, bepaald op 7.000 frank, komen ten laste van verzoekster.

Aldus uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting, op acht november tweeduizend door :

de Hr.	GEUS,	kamervoorzitter,
Mevr.	DAURMONT,	staatsraad,
Mevr.	GEHLEN,	staatsraad,
Mevr.	HONDERMARCQ,	griffier.

De Griffier,

De Voorzitter,

M. -Cl. HONDERMARCQ.

J. -Cl. GEUS.

VERTALING OVEREENKOMSTIG ARTIKEL 63,
EERSTE LID, VAN DE WETTEN OP DE RAAD VAN STATE,
GECOÖRDINEERD OP 12 JANUARI 1973.